

24. 6. 2010

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Možnosti odebrání akademických titulů za platné právní úpravy

V souvislosti se zjištěními vysokoškolské akreditační komise ohledně dřívějšího studia určité části absolventů bakalářského studijního programu, magisterského studijního programu, doktorského studijního programu a absolventů rigorózního řízení (nositelů titulu JUDr.) na plzeňské právnické fakultě dochází v současné době ze strany Západočeské univerzity v Plzni ke krokům, jež mají za cíl odebrání akademických titulů těm absolventům uvedených studijních programů tamější právnické fakulty, kteří získali akademický titul, aniž pro to byly splněny zákonné podmínky. Ohledně možnosti odebrání udělené akademické tituly panuje v právnické veřejnosti zjevně nejednota, a to jak v otázce, zda je něco takového za platného právního stavu vůbec možné, tak i v otázce jakým způsobem by případné odebrání titulů mělo probíhat. Nejednota panuje rovněž i ohledně otázky statusu osoby, které by byl akademický titul odebrán. Na uvedené otázky se autor tohoto článku pokusí ve stručnosti odpovědět.

Zprvė je třeba si definovat, co to vlastně je vysokoškolské vzdělání a z čeho sestává. Ze zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (dále jen „zákon o vysokých školách“) lze vyčíst, že vysokoškolské vzdělání se získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu stanovenou formou studia.[1] V zákoně o vysokých školách se uvádí, že kromě vysoké školy nemá nikdo právo přiznávat akademický titul.[2] Součástí studijního programu jsou: 1. název studijního programu, jeho typ, forma a cíle studia, 2. členění studijního programu na studijní obory, jejich charakteristika a jejich kombinace, jakož i stanovení profilu absolventa příslušných studijních oborů, 3. charakteristika studijních předmětů, 4. pravidla a podmínky pro vytváření studijních plánů, popřípadě délka praxe, 5. standardní doba studia při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích, 6. v zákoně určené podmínky,[3] které musí student splnit v průběhu studia ve studijním programu a při jeho řádném ukončení včetně obsahu státních zkoušek, 7. udělovaný akademický titul, 8. návaznost na další typy studijních programů v téže nebo příbuzné oblasti studia.[4] Studijní plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů, formu jejich studia a způsob ověření studijních výsledků.[5] Forma studia vyjadřuje, zda jde o studium prezenční, distanční nebo o jejich kombinaci.[6]

Obecně pro všechny studijní programy platí, že studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část.[7] Dokladem o ukončení studia a o získání příslušného akademického titulu je vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu.[8] Zákon o vysokých školách explicitně uvádí, že vysokoškolský diplom je dokladem o absolvování studijního programu v příslušném studijním oboru.[9] Kromě vysokoškolského diplomu mezi doklady o studiu ve studijním programu a o absolvování studia ve studijním programu zákon o vysokých školách řadí: 1. průkaz studenta, 2. výkaz o studiu, 3. doklad o vykonaných zkouškách, 4. doklad o studiu, 5. dodatek k diplomu.[10] Vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu se považují za veřejné listiny a jsou opatřeny státním znakem České republiky spolu s uvedením označení příslušné vysoké školy a akademického titulu, který je udělován.[11] Z uvedeného vyplývá, že pouze vysokoškolský diplom

spolu s dodatkem diplomu, na rozdíl od jiných dokladů o studiu (průkaz studenta, výkaz o studiu, doklad o vykonaných zkouškách, doklad o studiu), dokládají absolvování studijního programu v příslušném studijním oboru.

Zákon o vysokých školách stanoví, že v řízení ve věcech jím upravených, se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, tj. podle zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), není-li v zákoně o vysokých školách uvedeno jinak.[12] Na rozhodování o studijních povinnostech studenta se však správní řád nepoužije.[13] Studijní povinnosti studenta vyplývají ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu. Zaviněné porušení povinností stanovených právními předpisy nebo vnitřními předpisy vysoké školy a jejích součástí je disciplinárním deliktem, za který lze uložit některou z následujících sankcí: 1. napomenutí, 2. podmíněné vyloučení ze studia se stanovením lhůty a podmínek k osvědčení, 3. vyloučení ze studia. Od uložení sankce je dle zákona o vysokých školách možné upustit, jestliže samotné projednání disciplinárního přestupku vede k nápravě. Při ukládání sankcí se přihlíží k charakteru jednání, jímž byl disciplinární přestupek spáchán, k okolnostem, za nichž k němu došlo, ke způsobeným následkům, k míře zavinění, jakož i k dosavadnímu chování studenta, který se disciplinárního přestupku dopustil, a k projevené snaze o nápravu jeho následků. Zákon o vysokých školách umožňuje vyloučení ze studia jako důsledek rozhodnutí o disciplinárním přestupku pouze v případě úmyslného spáchání disciplinárního přestupku.[14] Zákon o vysokých školách stanoví, že disciplinární přestupek nelze projednat, jestliže uplynula lhůta jednoho roku od jeho spáchání nebo od pravomocného odsuzujícího rozsudku v trestní věci (do lhůty jednoho roku se nezapočítává doba, kdy osoba není studentem).[15] Z výše uvedených sankcí, které je v disciplinárním řízení možné uložit za porušení povinností stanovených právními předpisy nebo vnitřními předpisy vysoké školy a jejích součástí, není zcela jasné, zda mohou být uloženy pouze studentům daného studijního programu, jehož se konkrétní porušení stanovených povinností týká. Autor tohoto příspěvku se nicméně domnívá, že mohou být uloženy kupř. i studentovi doktorského studijního programu, který na téže fakultě studoval magisterský studijní program (jehož absolvování bylo jednou z podmínek pro přijetí do doktorského studijního programu) za porušení stanovených povinností, kterého se tento student měl dopustit v době svého magisterského studia, přičemž v případě sankce vyloučení ze studia, resp. podmíněného vyloučení ze studia se stanovením lhůty a podmínek k osvědčení, by se logicky nejednalo o vyloučení ze studia již absolvovaného magisterského studijního programu, nýbrž o vyloučení ze studia, resp. podmíněného vyloučení ze studia atd. z probíhajícího doktorského studijního programu. Absolvovaného studijního programu se však již disciplinární řízení vzhledem k charakteru jeho úpravy v zákonu o vysokých školách nemůže dotknout. Úprava disciplinárního řízení v zákonu o vysokých školách tedy neumožňuje jako sankci za porušení stanovených povinností uložit odebrání akademického titulu.

Jak je uvedeno výše, na rozhodování o studijních povinnostech studenta se správní řád nepoužije. Pokud však jde o vydávání vysokoškolského diplomu, nejedná se o rozhodování o právech či povinnostech studenta, neboť vysokoškolský diplom je vydáván absolventovi, nikoliv studentovi. Vzhledem k tomu a vzhledem ke skutečnosti, že z působnosti správního řádu není explicitně vyloučeno ani samotné vydávání vysokoškolského diplomu, postupuje se při vydávání vysokoškolského diplomu na základě § 105 zákona o vysokých školách podle správního řádu. Z toho důvodu se nebude aplikovat § 180 správního řádu, neboť se v případě zákona o vysokých školách sice jedná o právní předpis účinný před nabytím účinnosti správního řádu, přičemž současně evidentně není řízení o vydání vysokoškolského diplomu v zákoně o vysokých školách v celém rozsahu upraveno, avšak zároveň v samotném zákonu o vysokých školách je upravena obecná působnost správního řádu pro řízení ve věcech vysokoškolským zákonem upravených, kromě případů, kdy zákon o vysokých školách stanoví jinak (což v případě vydávání vysokoškolského diplomu nestanoví).

Zadruhé je třeba rozhodnout, co je nutné učinit pro odebrání akademického titulu, pokud k jeho získání došlo, aniž pro to byly splněny zákonné podmínky. Autor tohoto článku se domnívá, že

akademický titul se automaticky pozbývá pozbytím právních účinků dokladu o získání konkrétního akademického titulu, tedy pozbytím právních účinků vysokoškolského diplomu. Pozbytím právních účinků vysokoškolského diplomu, jakožto úkonu, kterým se absolventovi osvědčuje a dokládá ukončení studia a získání konkrétního akademického titulu, by došlo u konkrétní osoby k situaci, kdy by tato nebyla schopna právně doložit, že studium daného studijního programu úspěšně ukončila a získala příslušný akademický titul. Pozbytím právních účinků vysokoškolského diplomu daná osoba nesplňuje předpoklady pro jeho vydání, tedy nejde o úspěšného absolventa příslušného studijního programu a nositele příslušného akademického titulu. Vzhledem k tomu se autor tohoto příspěvku domnívá, že daná osoba by od okamžiku pozbytí právních účinků svého vysokoškolského diplomu ani nemohla bez rizika právního postihu nadále titul používat, neboť by tím naplňovala skutkovou podstatu jednoho z přestupků proti pořádku ve státní správě, a to tím, že by úmyslně neoprávněně užívala titul absolventa vysoké školy.[16] Tento její úmysl by bylo možné dovodit právě z toho, že by si vzhledem k pozbytí právních účinků svého vysokoškolského diplomu musela být vědoma, že podmínky pro užívání příslušného akademického titulu nesplňuje.

Zatřetí je třeba nalézt odpověď na otázku, co je třeba učinit, aby vysokoškolský diplom pozbyl svých právních účinků. Pro zodpovězení této otázky je kruciólní povaha vysokoškolského diplomu. Autor tohoto příspěvku se domnívá, že se v případě vydání vysokoškolského diplomu jedná o vydání dokladu o přiznání práva[17] na základě předpokladů uvedených v zákonu o vysokých školách. Doklad o přiznání práva se ve správním řízení může vydávat místo písemného vyhotovení rozhodnutí, pokud správní orgán zcela vyhoví žádosti o přiznání práva, jehož existence se osvědčuje zákonem stanoveným dokladem. V této souvislosti se zdánlivě jako nejasný jeví okamžik a způsob zahájení správního řízení, v němž se místo písemného vyhotovení rozhodnutí vydává vysokoškolský diplom. Odpovědi jsou však nasnadě, pokud si uvědomíme, jak vysokoškolské studium standardně probíhá. Jestliže platí, že dokladem o ukončení studia a o získání příslušného akademického titulu je vysokoškolský diplom,[18] a zároveň že dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část,[19] jeví se jako nepochybné, že správní řízení, v němž je vydán vysokoškolský diplom, jakožto doklad o přiznání práva užívat akademický titul, je zahájeno na žádost, kterou se rozumí přihlášení se studenta ke státní zkoušce předepsané na závěr studia nebo její poslední části. Správní řád v souvislosti s vydáním dokladu uvádí, že dnem převzetí dokladu účastníkem nabývá rozhodnutí právní moci a právních účinků, což rovněž zcela odpovídá charakteru vysokoškolského diplomu. Jestliže má vysokoškolský diplom povahu dokladu o přiznání práva, nahrazuje písemně vyhotovené správní rozhodnutí o ukončení studia a získání konkrétního akademického titulu. Správní rozhodnutí, jež jsou nahrazena vysokoškolskými diplomy mohou být, podobně jako jiná správní rozhodnutí, rušena orgány, které je vydaly v přezkumném řízení dle hlavy IX. části druhé správního řádu. Rovněž by taková rozhodnutí mohla být rušena z moci úřední v obnoveném řízení dle ustanovení správního řádu o obnově řízení.[20] V souvislosti s vydáním dokladu místo písemného vyhotovení rozhodnutí správní řád uvádí, že dojde-li ke zrušení rozhodnutí poté, co nabylo právní moci, pozbývá vydaný doklad platnost. Zrušení rozhodnutí, místo jehož písemného vyhotovení byl vysokoškolský diplom vydán, by mělo zpravidla účinky ex nunc, mohlo by však podle konkrétních okolností mít i účinky ex tunc.[21] Přezkumné řízení je omezeno lhůtami, v rámci nichž má být vydáno usnesení o zahájení přezkumného řízení (dvouměsíční subjektivní lhůta[22], [23] a jednorozhodnutí objektivní lhůta[24]) a lhůtou, v níž má být rozhodnutí v přezkumném řízení vydáno (lhůta 15 měsíců od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.[25]) Rovněž v případě, že by rozhodnutí, jež jsou nahrazena vysokoškolskými diplomy, byla rušena z moci úřední v obnoveném řízení dle ustanovení správního řádu o obnově řízení, byl by zde správní orgán vázán při rozhodování o obnově řízení tříletou lhůtou od nabytí právní moci rozhodnutí, o jehož obnově se rozhoduje.[26]

V minulých dnech v médiích probleskla informace, že vysokoškolský diplom je osvědčením o ukončení studia a získání konkrétního akademického titulu. Podle názoru autora tohoto článku nelze

souhlasit s názorem, že vysokoškolský diplom je pouhým osvědčením podle části čtvrté správního řádu.[27] Na rozdíl od deklaratorního správního aktu se osvědčení vydává v případech, kdy není třeba autoritativního zjištění (kdy není o věci pochybnost nebo spor a kdy není zapotřebí ani jinak použít správního uvážení nebo vyložit neurčitý pojem). Osvědčením podle části čtvrté správního řádu se osvědčují skutečnosti zřejmé z vnitřních zdrojů vykonavatele veřejné správy, který osvědčení vydává. Osvědčení pouze úředně potvrzuje skutečnosti, které jsou v něm uvedeny. Co je však důležitější, úkony podle části čtvrté správního řádu na rozdíl od rozhodnutí nezasahují přímo do ničích práv, resp. se jejich prostřednictvím nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti osob a ani se jimi v určité věci neprohlašuje, že někdo práva nebo povinnosti má anebo nemá.[28] Kdybychom přistoupili na myšlenku, že vysokoškolský diplom je pouhým osvědčením podle části čtvrté správního řádu, znamenalo by to nutně, že vysokoškolský diplom nezasahuje přímo do ničích práv, resp. se jeho prostřednictvím nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti osoby a ani se jím v určité věci neprohlašuje, že někdo práva nebo povinnosti má anebo nemá. Z uvedeného vyplývá, že zrušení vysokoškolského diplomu by v takovém případě nemohlo znamenat automatické pozbytí akademického titulu. Podle § 156 odst. 2 správního řádu osvědčení, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit, aniž by tím byla způsobena újma některé z dotčených osob, zruší usnesením orgán, který je vydal, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované osvědčení vydáno, tedy s účinky ex tunc. Na postup při zrušování osvědčení pro rozpor s právními předpisy se přiměřeně použijí ustanovení správního řádu o přezkumném řízení dle hlavy IX části druhé správního řádu.[29] Usnesením vydaným podle § 156 odst. 2 správního řádu se však dotčeným osobám nezakládají, nemění ani neruší práva či povinnosti ani se vůči nim nevydává deklaratorní správní akt.[30] Z toho opět vyplývá, že zrušení vysokoškolského diplomu by v takovém případě nemohlo znamenat automatické pozbytí akademického titulu, neboť zbavení osoby možnosti oprávněně užívat udělený akademický titul je nepochybně přinejmenším rušením jejího práva užívat předmětný akademický titul. Celková absurdnost názoru, že vysokoškolský diplom je pouhým osvědčením podle části čtvrté správního řádu je umocněna také tím, že podle § 156 odst. 2 poslední věty správního řádu se na zrušení osvědčení usnesením použijí ustanovení hlavy IX. části druhé správního řádu pouze přiměřeně, přičemž autor tohoto příspěvku je přesvědčen, že toto „přiměřené použití“ sebou nese i možnost nerespektovat jinak vcelku striktní lhůty dle § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2 správního řádu (viz výše).

Nelze souhlasit ani s názorem, jež v souvislosti s analyzováním možností odebrání akademických titulů za platné právní úpravy podle informací autora tohoto příspěvku zastávalo Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy České republiky, totiž že se v případě vydání vysokoškolského diplomu jedná o úkon, jenž má zčásti povahu osvědčení a zčásti povahu dokladu o přiznání práva. Ze správního řádu lze jednoznačně dovodit, že je vyloučeno, aby existoval úkon správního orgánu, který by byl zároveň osvědčením podle části čtvrté správního řádu a zároveň rozhodnutím správního orgánu podle části druhé a třetí správního řádu, resp. dokladem vydávaným místo písemného vyhotovení rozhodnutí.

Začtvrté je třeba odpovědět na otázku, jaký bude status osoby, již bude titul odebrán. Jde o to, zda bude mít taková osoba nadále status studenta či nikoliv, je třeba vycházet z toho, že taková osoba se po zrušení správního rozhodnutí, místo jehož písemného vyhotovení je vydáván vysokoškolský diplom, ocitne v postavení, jaké měla před zahájením daného správního řízení. Taková osoba tedy bude mít opět status studenta. V tom okamžiku bude taková osoba mít studijní povinnosti vyplývající ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu a zaviněné porušení povinností stanovených právními předpisy nebo vnitřními předpisy vysoké školy a jejích součástí bude vysokou školou posuzováno jako disciplinární delikt, za který bude možné dané osobě uložit napomenutí, podmíněné vyloučením ze studia se stanovením lhůty a podmínek k osvědčení nebo vyloučením ze studia. V této souvislosti je velmi důležité ustanovení § 66 zákona o vysokých školách, podle něž disciplinární přestupek sice nelze projednat, jestliže uplynula lhůta jednoho roku od jeho spáchání nebo od

pravomocného odsuzujícího rozsudku v trestní věci, avšak zároveň se do lhůty jednoho roku nezapočítává doba, kdy osoba není studentem. Toto ustanovení totiž znamená, že disciplinárně postihnuty za zaviněné porušení uvedených povinností budou moci být i osoby, které se takového jednání dopustily více než rok před zahájením disciplinárního řízení, jestliže se do jednoho roku od porušení uvedených povinností staly absolventy a později u nich došlo ke zrušení správního rozhodnutí, místo jehož písemného vyhotovení jim byl vydán vysokoškolský diplom.

Mgr. Ivan Pavelka

- [1] Viz § 44 odst. 1 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [2] Srov. § 2 odst. 9 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [3] Srov. § 45 odst. 3, § 46 odst. 3 a § 47 odst. 4 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [4] Srov. § 44 odst. 2 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [5] Srov. § 44 odst. 3 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [6] Srov. § 44 odst. 4 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [7] Srov. § 55 odst. 1 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [8] Srov. § 55 odst. 2 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [9] Srov. § 57 odst. 4 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [10] Srov. § 57 odst. 1 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [11] Srov. § 57 odst. 7 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [12] Srov. § 105 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [13] Cit. § 68 odst. 1 věta první zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů: „Na rozhodování o právech a povinnostech studenta se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.“
- [14] Srov. § 64 a § 65 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [15] Srov. § 66 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [16] Srov. § 21 odst. 1 písm. d) zákona č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- [17] Srov. § 151 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
- [18] Srov. § 55 odst. 2 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [19] Srov. § 55 odst. 1 zákona č. 111/1998 sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [20] K tomu cit. § 100 odst. 3 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů: „Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní

orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

[21] K tomu cit. § 99 odst. 3 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů: „Pokud se ruší nebo mění rozhodnutí, jímž bylo přiznáno právo, a neodůvodňují-li okolnosti případu jiné řešení, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci nebo předběžné vykonatelnosti; bylo-li však přezkoumávané rozhodnutí vydáno na základě nesprávných či neúplných údajů uvedených žadatelem, určí správní orgán, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

[22] Je však třeba zdůraznit, že v tomto případě se nejedná o lhůtu propadnou, nýbrž o lhůtu procesní. I po uplynutí dvouměsíční subjektivní lhůty pro vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení může správní orgán usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat, pokud zároveň běží jednoletá objektivní lhůta pro zahájení přezkumného řízení.

[23] Srov. § 96 odst. 1 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

[24] Tamtéž.

[25] Srov. § 97 odst. 2 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[26] Srov. § 100 odst. 3 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[27] Srov. § 154 až § 158 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[28] Srov. Závěr č. 60 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 8. 10. 2007.

[29] Srov. § 156 zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[30] Srov. Závěr č. 60 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 8. 10. 2007.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Evropská unie mění pravidla plateb: více odpovědnosti, intenzivnější zpracování dat, více kontrol](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Odpovědnost zaměstnavatele a zaměstnance v souvislosti s využitím umělé inteligence](#)
- [Nový návrh zákona o platformové práci - 2. díl: Redefinice závislé práce](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ČERVEN 2026](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)